เขียนโดย ภาษาสยาม
วันเสาร์ที่ 06 กันยายน 2008 เวลา 10:01 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 30 สิงหาคม 2015 เวลา 08:22 น.

ในอดีตนั้นภาษาและตัวหนังสือของคนไทยได้รับอิทธิพลมาจากมอญและขอม ซึ่งมีความเจริญมาจากชาติอื่นในสุวรรณภูมิ ต่อมาเมื่อพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ทรงประกาศอิสรภาพจากขอม จึงเลิกใช้ขนบประเพณีแบบขอม และเลิกใช้ภาษาขอมในทางราชการ เปลี่ยนเป็นภาษาไทยแทน แต่ยังคงเขียนด้วยภาษาขอมหวัด

ในปีพ.ศ.๑๘๒๖พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงประชุมนักปราชญ์ราชบัณฑิตร่วมกันประดิษฐ์อักษรไทยขึ้น เรียกว่า ลายสือไทย

รูปแบบลายสือไทย

ลักษณะของลายสือไทย

มีผู้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลายสือไทยต่างๆกัน บ้างก็ว่ามาจากอักษรปัลลวะ อักษรมอญ และอักษรขอม ซึ่งพระองค์คงจะเอาเลือกเอาลักษณะของตัวอักษรที่สะดวกแก่การเขียนมากที่สุดมาดัดแปลงเป็นอักษรไทย ดังนี้

- รูปพยัญชนะส่วนใหญ่นั้นดัดแปลงมาจากอักษรขอม บางส่วนก็มาจากปัลลวะ และมอญ

- รูปสระนั้นดัดแปลงมาจากอักษรขอม มีครบทุกเสียงในภาษาไทย

- รูปวรรณยุกต์คิดขึ้นใหม่ทั้งหมด มี ๒ เสียง คือ ไม้เอก และไม้โท เสียงเอกรูปเป็นเอก เสียงโทรูปเป็นจัตวา

- ตัวเลขนั้นดัดแปลงมาจากตัวเลขขอม มีเพียง ๑-๗

- คำที่มีเสียงสระออ ไม่มี อ เคียง เช่น บ่ ก่

- ไม่มีไม่หันอากาศ เขียนคำที่มีไม้หันอากาศ+ตัวสะกดด้วยการเขียนตัวสะกดซ้ำ เช่น จัด เขียนเป็น จดด

- สระอัว ใช้ วว เช่น หัว เขียนเป็น หวว

- ใช้นฤคหิตแทนสระอำ เช่น นำ เขียนเป็น นๆ และแทนคำที่เป็นเสียงสระโอะ+ม เช่น พนม เขียนเป็น พนๆ

-สระเอีย ไม่มีรูปสระเอและอี เช่นคำว่า เมีย เขียนเป็น มยย แต่ถ้ามีตัวสะกดจะใส่สระอีลงไปด้วย เช่น เมียง เขียนเป็น มียง

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันเสาร์ที่ 06 กันยายน 2008 เวลา 10:01 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 30 สิงหาคม 2015 เวลา 08:22 น.

ฯลฯ

คุณลักษณะพิเศษของลายสือไทย คือ ความสูงต่ำของตัวอักษรนั้นเสมอกันและวางรูปพยัญชนะและสระทุกตัวไว้ในบรรทัดเดียวกัน ทำให้ไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ รูปอักษรมีมากพอ รูปอักษรส่วนมากเป็นเส้นเดียวกันตลอด ทำให้เขียนง่าย รวดเร็ว ไม่ต้องยกปากกา

การเปลี่ยนแปลงอักษรของพ่อขุนรามคำแหง

ในรัชกาลพญาลิไท (พ.ศ. ๑๙๐๐) การเขียนตัวอักษรมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหลายประการ เช่น

- รูปสระ อิ อี อึ อยู่บนพยัญชนะ อุ อู อยู่ล่าง

- รูปสระ ใ ไ โ สูงขึ้นเกินพยัญชนะ

- เริ่มใช้ไม้หันอากาศบ้าง แต่ยังไม่ใช้ทั่วไป

- ตัว ญ เขียนเช่นเดียวกับปัจจุบัน

- เพิ่มตัว ฤา ฦา

ต่อมาในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ.๒๑๙๙ – ๒๒๓๑)ได้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะอักษรและอักขระวิธี ดังนี้

- ใช้ไม้หันอากาศโดยทั่วไป

- สระเอีย ใช้เช่นเดียวกับปัจจุบัน ทั้งแบบมีตัวสะกด และไม่มีตัวสะกด

- สระอือ สระออ เมื่อไม่มีตัวสะกดใช้ อ เคียง

- สำหรับวรรณยุกต์นั้น สันนิษฐานว่ามีครบ ๔ รูป เช่นเดียวกับปัจจุบัน ดังหลักฐานที่ปรากฏในหนังสือจินดามณีซึ่งแต่งในรัชกาลนี้

ที่มา : กุหลาบ มัลลิกามาส หนังสือวรรณกรรมไทย , หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่๒